

Даниял кітабы — Төртінші бөлім

Тікөлшеуіш

Jeff Pippenger

2023-11-27

Біз Даниял кітабында бейнеленген Леуіліктер жиырма алтыншы тараудағы «жеті уақыт» туралы сөз етіп отырмыз. Біз мұны «жеті уақыттың» пайғамбарлық сипаттарының бірі — оның құрылысшылар қабылдамай тастаған «сүріну тасы» екенін білдіретіндіктен істеп отырмыз. Мен Жазбаларда бейнеленген сүріну тасын көрінуге болатын, бірақ көрінбейтін шындық ретінде анықтап отырмын. Оны көретіндер үшін ол қымбат, ал оны көрмейтіндер үшін ол тек сүрінетін нәрсе ғана емес, оларды быт-шыт етіп уатып жіберетін тас болып табылады.

Мәсіх құрылысшылар қабылдамай тастаған тасты ұсынғанда, Ол бұрыштың іргетасы бұрыштың «басы» болатынын көрсетті. Жазбалардағы қабылдамай тасталған тас туралы хабар әрдайым Құдайдың бұрынғы келісім халқын айналып өтуіне қатысты, ал сонымен бірге Құдай бұрын Құдайдың халқы болмаған бір халықпен келісімге кіріп жатады.

Иса оларға былай деді: — Сендер Жазбалардан ешқашан оқымап па едіңдер: “Құрылысшылар қабылдамай тастаған тас бұрыштың бас тасы болды; бұл — Иеміздің ісі, әрі ол біздің көзімізге ғажайып”? Сондықтан сендерге айтамын: Құдай Патшалығы сендерден алынып, оның жемістерін беретін бір халыққа беріледі. Кім осы тасқа құласа, быт-шыт болады; ал тас кімнің үстіне түссе, оны құл-талқан етеді. Матай 21:42–44.

Уильям Миллерді киелі періштелер жетелеп алып барған алғашқы «уақыт пайғамбарлығы» Левіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті мезгіл» болды. Лаодикеялық Адвентизм Миллердің қызметі арқылы Жаратқан Ие бекіткен іргетастық ақиқаттарды қирату үдерісін Миллердің ең алғашқы ашылымының өзін теріске шығарудан бастады. Әрине, қасиетті іргетастың кез келген пайғамбарлық бейнесі — «Тас» болып табылатын Мәсіхтің бейнесі; сондықтан 1863 жылы «жеті мезгілді» теріске шығару іргетастық ақиқаттарды теріске шығару үдерісінің басталуын ғана емес, сонымен бірге Мәсіхті теріске шығаруды да білдіреді. Мәсіхтің теріске шығарылған тас туралы куәлігі сияқты, Петір де іргетас тасы туралы пайғамбарлықтардың бірі ақырында оның «бұрыштың басы» болатынын көрсетеді.

Сондықтан да Жазбада былай делінген: «Міне, Мен Сионда таңдаулы, қымбатты басты бұрыштас тасты қалап қоямын; ал Оған сенуші масқара болмайды». Ендеше, сенушілер үшін Ол қымбат; ал мойынсұнбайтындар үшін «құрылысшылар теріске шығарған тас бұрыштың бас тасы болды», сондай-ақ «сүріну тасы және тосқауыл жартасы». Олар сөзге мойынсұнбай, сүрінеді; бұған олар солай тағайындалған еді. Ал сендер таңдап алынған ұрпақсындар, патшалық діни қызметкерлерсіңдер, қасиетті ұлтсындар, Құдайдың меншігіндегі халықсындар, сондықтан сендерді қараңғылықтан Өзінің ғажайып нұрына шақырғанның мадақтарын жариялауларың керек. Бір кезде халық емес

едіндер, ал енді Құдай халқысындар; бұрын рақымға ие болмаған едіндер, ал енді рақымға ие болдыңдар. 1 Петір 2:6–8.

Адвентизмнің бастауындағы іргетас тасы кейін бұрыштың бас тасы болады. Ишая Мәсіхпен де, Петірмен де келіседі, әрі Ишая іргетас тасын ескі келісімдегі халықтың орнына өтіп бара жатқан жаңа келісім халқын бейнелеу үшін қолданады. Өз куәлігінде ол өліммен келісім жасаған және өтірікті қабылдаған бір тапты бейнелейді. Олардың қабылдаған өтірігі — Пауыл өліммен келісім жасайтындардың үстіне күшті адасуды әкелетін өтірік деп айқындайтын сол өтірік, өйткені олар ақиқаттың сүйіспеншілігін қабылдамаған.

Сондықтан Иерусалимдегі осы халыққа билік жүргізіп отырған келемеждеуші адамдар, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар. Өйткені сендер: «Біз өліммен келісім жасадық, әрі о дүниемен уағдаластық; тасқындаған пәле өтіп кеткенде, ол бізге жетпейді; себебі біз өтірікті панамыз еттік, жалғандықтың астына жасырындық»,— дедіндер. Сондықтан Жаратушы Ие былай дейді: «Міне, Мен Сионда іргетас үшін бір тас қоямын, сыналған тас, қымбат бұрыштық тас, берік іргетас; сенуші асықпайды. Мен үкімді өлшеуіш жіпке, ал әділдікті тік өлшеуішке саламын; бұршақ өтіріктің панасын ұшырып әкетеді, ал сулар жасырылатын орынды басып қалады. Сонда өліммен жасаған келісімдерің күшін жояды, әрі о дүниемен жасаған уағдаластықтарың тұрмайды; тасқындаған пәле өтіп келгенде, сендер соның табанына тапталасындар». Ишая 28:14–18.

«Жеті уақыт» жалғандықтардың астында жасырылып келді, әрі Құдай Өзінің бұрынғы келісім халқының жанынан өтіп, жүз қырық төрт мыңмен келісімге кірген кезде, бұрын қабылданбаған бұрыштағы тас бұрыштың «басы» болып жоғары көтеріледі. Бұл шындықты түсінетіндер үшін ол қымбат, ал түсінбейтіндер үшін бұрыштың басы болатын сол тас оларды жаншып қана қоймай, астарлы мағынада олардың қабіртасына да айналады.

Даниял кітабының сегізінші тарауының он тоғызыншы аятында біз қаһардың «соңғы шегін» табамыз; осылайша, қаһардың «алғашқы шегі» де болуы тиіс екені анықталады. Б.з.д. 677 жылдан 1844 жылғы 22 қазанға дейінгі уақыт аралығы киелі орынның (және жасақтың) тапталатын кезеңін білдіреді. Бірақ Даниял кітабының он бірінші тарауының отыз алтыншы аятына сәйкес, папалық қаһар аяқталғанға дейін өркендеуі тиіс еді. Егер сегізінші тараудағы қаһардың соңы белгілі бір уақыт кезеңінің аяқталуын білдірсе, онда он бірінші тараудағы қаһардың соңы да белгілі бір уақыт кезеңінің аяқталуын білдіреді. Киелі кітаптың айқын үйрететіні — осы, бірақ бұл ақиқат өліммен келісім жасағандар тарапынан өтірікпен бүркемеленіп келген.

Екі қаһардың да соңы бірдей уақыт кезеңінің аяқталуын білдіреді, өйткені екеуі де шашырау, тұтқындық және құлдықтың екі мың бес жүз жиырма жылдық сол бір қарғысының орындалуы болды. Солтүстік патшалық «жеті уақыттың» шашырауы, тұтқындалуы және құлдығын алғаш болып басынан өткерді, өйткені б.з.д. 723 жылы Ассур патшасы оларды тұтқынға алып кетті. Оңтүстік патшалық та б.з.д. 677 жылы дәл сондай тағдырға ұшырады. Еремия бұл фактіні растайды.

Исраил — бытырап кеткен қой; арыстандар оны қуып жіберді: әуелі оны Ассур патшасы жалмады; ал ақырында Бабыл патшасы Набуходоносор оның сүйектерін сындырды. Еремия 50:17.

Еремия үдемелі сотты айқындап отыр. Ассириялықтар солтүстік патшалықты б.з.д. 723 жылы жояды, содан кейін б.з.д. 677 жылы Манасияны өздерінің астанасы Бабылға алып кетеді. Содан соң Набуходоносор Ехоякимді алып кетеді, осылайша б.з.д. 606 жылы жетпіс жылдық тұтқындықтың басталуын белгілейді. Содан кейін Набуходоносор Седекияны алып кетіп, б.з.д. 586 жылы Иерусалимді қиратады.

Оңтүстік патшалыққа, егер олар бүліктерін жалғастыра берсе, солтүстік патшалықтың басына түскен тағдырдың өздеріне де келері туралы ескертілген еді. Солтүстік патшалыққа шығарылған үкім оңтүстік патшалықтың үстінде де орындалуға тиіс еді, ал сол үкімнің нышаны Яһуданың үстіне тартылуға тиіс өлшеу жібі болатын. Ишайның куәлігінде ол жай ғана «өлшеу жібі» деп аталады, бірақ келесі үзіндіде «өлшеу жібі» — «Самарияның өлшеу жібі».

Сондықтан Исраилдің Құдайы Жаратқан Ие былай дейді: Міне, Мен Иерусалим мен Яһудаға сондай бір қасірет әкелемін, оны естіген әркімнің екі құлағы шыңылдайтын болады. Мен Иерусалимнің үстіне Самарияның өлшеу жібін және Ахаб әулетінің тіктеуішін созамын; табақты сүртіп, оны төңкеріп тастаған адамдай, Мен Иерусалимді де сүртіп тастаймын. Сондай-ақ Мен Өз мұрамның қалған қалдығын тастап, оларды жауларының қолына тапсырамын; сонда олар барлық жауларына жем және олжа болады. Өйткені олар Менің көз алдымда зұлымдық істеп, ата-бабалары Мысырдан шыққан күннен бастап осы күнге дейін Мені қаһарландырды. Патшалықтар туралы 4-жазба 21:12–15.

Жаңа ғана келтірілген аяттарда қарастырылуға тиіс екі пайғамбарлық тіркес бар. Біріншісі — құлақтың шыңылдауы, екіншісі — тіктеуіш. Осы аяттарда Самарияның өлшеу жібі де Ахаб үйінің тіктеуіші ретінде анықталады. Өлшеу жібі мен тіктеуіш — құрылыс барысында қолданылатын, үкім шығарудың құралдары. Бұл аяттарда Самария және Ахаб үйі арқылы бейнеленген солтүстік патшалыққа қарсы жүзеге асырылған сол үкімнің Яһуда мен Иерусалимге де түсірілетіні көрсетілген. Бұл ескерту жария етілген кезде, Исраилдің солтүстік патшалығына басып кіріліп, ол жауланып, күйретіліп, тұтқындыққа айдалған еді. Құдайдың үкімі туралы хабар ескертуді еститіндердің құлағын шыңылдатады. Тіктеуіш те, құлақтың шыңылдауы да Жазбаларда әрқайсысы үш реттен кездеседі. Әрбір жағдайда олар Құдайдың Өз халқына деген қаһарын білдіреді.

Жаратқан Ие келіп, тоқтап тұрды да, бұрынғыдағыдай: «Самуил, Самуил!» — деп шақырды. Сонда Самуил: «Сөйле, өйткені құлың тыңдап тұр», — деп жауап берді. Жаратқан Ие Самуилге былай деді: «Міне, Мен Исраилде сондай бір іс жасаймын, оны естіген әркімнің екі құлағы шыңылдайтын болады. Сол күні Мен Елидің әулеті туралы айтқанымның бәрін оның өзіне қарсы жүзеге асырамын: бастаған соң, соңына да жеткіземін». 1 Патшалықтар 3:10–12.

Ели әулетінің құлатылуы — оны естіген әркімнің екі құлағын да шыңылдататын пайғамбарлық. Самуилдің заманында құлақтың шыңылдауы Ели әулетінің жойылып, өтіп кетуін бейнелейді. Самуилге берілген алдын ала айтудың орындалуы — Ели әулетінің құлатылып, Самуилдің пайғамбар ретінде орнығуы болды. Самуил, Петір айтқандай, бұрын Құдайдың халқы болмаған, ал енді халқы болған бір халықты білдіреді; өйткені Самуил пайғамбар ретінде орныққанда, Ели әулеті жойылды. Еремия да Иерусалим басшылығына қарсы құлақтарды шыңылдататын сот үкімін жариялайды.

Сондай-ақ айт: Уа, Яһуданың патшалары мен Иерусалимнің тұрғындары, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар; Израилдің Құдайы, Әскерлер Иесі Жаратқан Ие былай дейді: Міне, Мен осы жерге сондай бір пәле-жала жіберемін, оны естіген әркімнің құлағы шыңылдайтын болады. Еремия 19:3.

Құлақтың шыңылдауы туралы осы үш сілтеменің бәрі өліммен келісім жасаған, содан кейін басып кіріліп, жауланып, жойылып, бытыратылып, құлдыққа айдалып кеткен келісім халқынымен байланысты. Құлақтың шыңылдауы — Құдай қаһарының сотының нышаны, ал сол соттың нышаны да Жазбаларда «plummet» деген сөз арқылы үш рет бейнеленген. Біз оны Патшалықтар 2-жазбасында және Ишаяда әлдеқашан оқыдық, бірақ Жазбаларда «plummet» сөзінің тағы бір сілтемесі бар, әрі сол сілтемеде plummet сөзі алдыңғы екі сілтемедегіден басқа бір еврей сөзінен аударылған.

Сонда менімен сөйлескен періште қайта келіп, ұйқысынан оятылған адамды оятқандай мені оятты. Ол маған: «Не көріп тұрсың?» — деді. Мен: «Қарадым, міне, тұтас алтыннан жасалған бір шырағдан көріп тұрмын; оның төбесінде тостағаны бар, оның үстінде жеті шамы бар, ал төбесіндегі сол жеті шамға жеті түтік тартылған. Оның қасында екі зәйтүн ағашы тұр: бірі тостағанның оң жағында, екіншісі оның сол жағында», — дедім. Сонда мен жауап беріп, менімен сөйлескен періштеге: «Мырзам, бұлар не?» — дедім. Сонда менімен сөйлескен періште жауап беріп, маған: «Бұлардың не екенін білмейсің бе?» — деді. Мен: «Жоқ, мырзам», — дедім. Сонда ол жауап беріп, маған былай деді: «Жаратқан Иенің Зороабелге айтқан сөзі мынау: “Әскермен де емес, күшпен де емес, бірақ Менің Рухыммен”, — дейді Әскерлердің Жаратқан Иесі. Уа, ұлы тау, сен кімсің? Зороабелдің алдында сен жазыққа айналасың; ол оның төбе тасын: “Ілтипат, ілтипат соған!” — деп шаттана айқайлап алып шығады». Тағы Жаратқан Иенің сөзі маған келіп, былай деді: «Осы үйдің іргетасын Зороабелдің қолдары қалады; оны оның қолдары бітіріп те шығады; сонда сендер Әскерлердің Жаратқан Иесі мені сендерге жібергенін білесіңдер. Өйткені болмашы істердің күнін кім менсінбей қарады? Олар қуанады және Зороабелдің қолындағы тіктеуішті сол жетеуімен бірге көреді; олар — бүкіл жер жүзін шарлап жүретін Жаратқан Иенің көздері». Сонда мен жауап беріп, оған: «Шырағданның оң жағындағы және сол жағындағы мына екі зәйтүн ағашы не?» — дедім. Тағы жауап беріп, оған: «Өздерінен алтын майды ағызып шығаратын екі алтын түтік арқылы ағызатын мына екі зәйтүн бұтағы не?» — дедім. Ол маған жауап беріп: «Бұлардың не екенін білмейсің бе?» — деді. Мен: «Жоқ, мырзам», — дедім. Сонда ол: «Бұлар — бүкіл жердің Иесінің алдында тұратын майланған екі адам», — деді. Зәкәрия 4:1–14.

Патшалықтар туралы Екінші кітапта және Ишаяның жиырма сегізінші тарауында «тіктеуіш» деп аударылған сөз — «mishqâl», оның мағынасы — салмақ. Екі үзіндіде де сызыққа салмақ (тіктеуіш) қосылмақ еді. Салмақ таразыда қолданылатын нәрсе, әрі ол сотты білдіреді. Салмағы бар сызық — сот сызығы. Самарияның сызығы «жеті уақыт», яғни екі мың бес жүз жиырма жылдық мерзім болды. Солтүстік патшалыққа түсірілген осы уақыт мерзімінің өзі оңтүстік патшалыққа да салынбақ еді. Екі сызықтың қайсысының да соңы Даниял кітабында не соңғы қаһарланудың ақыры, не алғашқы қаһарланудың ақыры ретінде айқындалады. Даниялда бұл мерзім Иерусалим мен жасақтың пұтқа табынушылық пен папалық атты қаңыратушы екі биліктің табанына тапталуы тиіс болған кезең ретінде бейнеленеді. Екі мерзім де өздерінің тиісті астана қалаларына басып кіріліп, олар жауланып, қирап, ал олардың тұрғындары құлдыққа айдалып әкетілген кезде басталатын еді.

Бірақ Зәкәрияда «салмақбау» деген сөз екі еврей сөзінің бірігуі арқылы жасалған. Бірінші сөз — «'eben», ол «кұру» дегенді білдіреді, әрі «тас» дегенді де білдіреді. Ол «құрылыс тасы» деген мағынаны береді. Содан кейін бұл сөз «bediyl» деген еврей сөзімен біріктіріледі, оның мағынасы — «бөлу» немесе «ажырату». Зәкәриядағы «салмақбау» — үстіне құрылыс салынатын әрі ажырату мен бөлінуді тудыратын тас. Бұл бөліну ғибадат етушілердің екі тобының арасында болады: бір тобы тасты көргенде қуанып, оны өз бұрышының бас тасы етіп, соның үстіне құрады; ал екіншісі оны көрмейді, қабылдамай тастайды, оған сүрінеді, ақырында соның астында жаншылады, сонда ол олардың маңдай тасы не қабіртасына айналады. Бір топ өмірмен келісім жасайды, екіншісі өліммен келісім жасайды.

Зәкәрияның тарихында ежелгі Израил Иерусалимді қайта тұрғызып, қалпына келтіру үшін жаңадан ғана Бабылдан шыққан еді. Зоробабел әмірші болып тағайындалды және осы істі қадағалауы тиіс болды. Ол жұмыстың басында іргетас тасын қалады, ал жұмыстың соңында маңдайтас, яғни төбелік тасты, орнына қойды. «Зоробабел» «Бабылдың ұрпағы» дегенді білдіреді. Барлық пайғамбарлықтар соңғы күндерді нұсқап тұр, ал Зоробабелдің есімі іргетас тасы қаланған кездегі бірінші періштенің хабарламасы тарихының нышаны болып табылады, сондай-ақ оның есімі маңдайтас, яғни төбелік тас, қойылатын кездегі үшінші періштенің хабарламасының да нышаны болып табылады. Киелі Рухтың төгілуінің алғашқы қозғалыста болсын, не екінші қозғалыста болсын көрініс табуы Зоробабелдің есімімен («Бабылдың ұрпағы») бейнеленеді, өйткені ол «Бабылдың ұрпағының» соңғы буынын сыртқа шығуға шақыратын хабарды білдіреді. Ол алғашқы қозғалыста орын алған Түн ортасындағы Айқай хабарын білдіреді және ол Күшті Айқайдың соңғы қозғалысында жүзеге асқалы тұр.

Екі зәйтүн ағашы, екі зәйтүн бұтағы және екі алтын құбыр майды құйып тұратын ыдыстарды бейнелейтін екі майланған жан:

«Бүкіл жердің Иесінің қасында тұрған майланғандар бір кезде жапқыш керуб ретінде Шайтанға берілген орынға ие. Өз тағынан айнала қоршаған қасиетті болмыстар арқылы Жаратқан Ие жер тұрғындарымен үздіксіз байланыс жасап тұрады. Алтын май Құдай сенушілердің шамдарын әлсіреп, сөніп қалмасын деп қамтамасыз етіп тұратын рақымды

білдіреді. Егер осы қасиетті май көктен Құдай Рухының хабарлары арқылы төгілмеген болса, зұлымдық күштері адамдарды толық билеп алар еді.

«Құдай бізге жіберетін хабарламаларын қабылдамайтын болсақ, Ол қорланады. Осылайша біз Ол жан дүниемізге құйып, қараңғылықтағыларға жеткізілсін дейтін алтын майдан бас тартамыз. “Міне, Күйеу жігіт келе жатыр; Оны қарсы алуға шығындар” деген шақыру естілген кезде, киелі майды қабылдамағандар, жүректерінде Мәсіхтің рақымын қастерлеп сақтамағандар, ақымақ қыздар сияқты, Иелерін қарсы алуға дайын емес екендерін көреді. Олардың өздерінде майды алуға күш жоқ, сондықтан өмірлері күйрейді. Бірақ егер Құдайдың Киелі Рухы сұралса, егер біз Мұса сияқты: “Маған Өз даңқыңды көрсет”, — деп жалбарынсақ, онда Құдайдың сүйіспеншілігі жүректерімізге молынан төгіледі. Алтын түтіктер арқылы алтын май бізге жеткізіледі. “Күшпен де емес, қуатпен де емес, бірақ Менің Рухыммен, — дейді Әскербасы Жаратқан Ие”. Әділдіктің Күнінің жарқын сәулелерін қабылдау арқылы Құдайдың балалары дүниеде шамшырақтар сияқты жарқырайды». Review and Herald, July 20, 1897.

Зәкәрия екі зәйтүн ағашының кім екенін қайта-қайта сұрап, осылайша екі куәгердің әртүрлі рәміздеріне назар аударды. Уайт ханым екі зәйтүн ағашын Аянның он бірінші тарауындағы екі куәгер деп айқындайды.

Екі куәгер туралы пайғамбар әрі қарай былай деп мәлімдейді: «Бұлар — жердің Құдайының алдында тұрған екі зәйтүн ағашы және екі шамдал». Забур жыршысы: «Сенің сөзің — аяғыма шам, жолыма жарық», — деді. Аян 11:4; Забур 119:105. Екі куәгер Ескі және Жаңа Өсиеттің Жазбаларын білдіреді». Ұлы күрес, 267.

Зәкәрия осы екі куәгердің кім екенін түсінгісі келген еді. Француз революциясында олар Ескі және Жаңа Өсиеттер болды. Олар түпсіз тұңғыықтан көтерілген аң көшеде өлтірген Мұса мен Ілияс ретінде бейнеленді. Олар 2020 жылғы 18 шілдеде өлтірілген Future for America қызметін бейнелейді.

Тараудың басында, Зәкәрия оятылғаннан кейін, өлі құрғақ сүйектер бір жерге жиналғанымен, әлі тірілмеген кезде, Жәбірейіл: «Не көріп тұрсың?» — деп сұрайды. Зәкәрия көргенін баяндайды, содан кейін: «Мырзам, бұлар не?» — деп сұрайды. Жәбірейіл бұл сұрақтың мәнін Зәкәрияның сұрағына сұрақпен жауап беру арқылы айқындай түседі. Ол Зәкәриядан: «Бұлардың не екенін білмейсің бе?» — деп сұрайды. Содан кейін Жәбірейіл былай деп жауап береді: «Әскерлер Иесі Жаратқан Ие Зерубабелге арнаған сөзі мынау: күшпен де емес, қуатпен де емес, Менің Рухыммен, — дейді Әскерлер Иесі Жаратқан Ие».

Зеруббабылға берілген Жаратқан Иенің сөзі мынау еді: «Әскердің күшімен де емес, қуатпен де емес, бірақ Менің Рухыммен. Ей, ұлы тау, сен кімсің? Зеруббабылдың алдында сен жазыққа айналасың; ол соның шеткі тасын “Ілтипат, ілтипат оған!” деп айқай-шумен алып шығады».

Билеуші Зоробабел бастау мен аяқталу тарихында жолды дайындайтын хабаршыны бейнелейді; оның алдында тау жазыққа айналады. Ишая сол хабаршының қызметін айқындап, оның «шөлде Құдайымыз үшін даңғыл жолды түзу» ететінін және «әрбір

аңғардың» «көтерілетінін» айтады. Сондай-ақ ол «әрбір тауды және төбені» «аласартатын» болады, өйткені билеуші Зоробабелдің алдындағы «ұлы тау» «жазыққа айналады».

Уильям Миллердің «жеті уақыт» туралы хабары оған Құдай тарапынан берілді. Зоробабел «жеті уақыттың» іргетас тасын қалаған Уильям Миллерді бейнелейді, әрі ол «айқайлап: “Оған рақым, рақым!”» деп «төбе тасын алып шығатын» қолдарды да бейнелейді. «Рақым» сөзінің екі рет қайталануы Түн ортасы зары хабарының нышаны болып табылады. «Айқайлау» үшінші періштенің зор даусымен бейнеленген хабардың өзін білдіреді, ал «зарлау» Түн ортасы зарын білдіреді. Бүкіл осы үзінді Түн ортасы зары хабары туралы. Ол Аян кітабының он бірінші тарауындағы көшелерде өлім ұйқысында жатқан, өліп қалған құрғақ сүйектер аңғарының ішінен өтетін қыздар туралы. Ол өліп қалған құрғақ сүйектердің қайта тірілуі туралы, әрі ол дана қыздардың көріп, соның салдарынан қуанатын «өлшеуіш жіптің» пайғамбарлық рөлі туралы.

Содан кейін Зәкәрия: «сонымен қатар», — дейді. «Сонымен қатар» дегеніміз — келесі үзіндіні алдыңғы үзіндінің үстіне орналастыруды білдіреді. Бұл «жол үстіне жол» деген пайғамбарлық қағидаға сілтеме. Алдыңғы сұхбат Құдай халқының, Зәкәрия арқылы бейнеленгендей, түн ортасында оянуын анықтап көрсетті. Алдыңғы сұхбат соңғы күндердегі Құдай халқының Аян кітабының он бірінші тарауындағы екі куәгердің кім екенін түсінуге деген ықыласын қайта-қайта атап көрсетті. Алдыңғы сұхбат Зоробабылдың алғашқы қозғалыстағы істі де, соңғы қозғалыстағы істі де бейнелейтінін анықтады. Ол Зоробабылдың «қолдары» (адамдық күшті білдіретін) іргетас тасын да, төбе тасын да қалауға тиіс болғанын, бірақ оның қолдарының ісі тек Жұбатушының құдайлық күші арқылы ғана жүзеге асқанын және жүзеге асатынын анықтады.

Одан кейінгі диалог, алдыңғы диалогтың үстіне орналастырылуға тиіс, «Зерубабелдің қолдары» істі аяқтап жатқан кезде, соңғы күндердегі Құдай халқы Гәбриелдің, нұр алып жүрушінің, Құдай халқының «жанына» «Иеміздің» оны «жібергенін» «білетінін» айқындайды. Олар Иса Мәсіхтің Аянымен байланысты бейнеленген алғашқы ақиқат болып табылатын көктегі хабарласу үдерісін танитын болады. Зерубабелдің хабары мен ісін қабылдамау — Гәбриелден келетін хабарды қабылдамау болып табылады; ал ол оны Мәсіхтен алған, ал Мәсіх Өз кезегінде оны Әкеден алған.

Содан кейін табынушылардың екі тобы айқындалады. Бір топ «болмашы істер күнін менсінбеді ме?» Екінші топ «бүкіл жер жүзін шарлап өтетін Жаратқан Иенің көздері болып табылатын сол жетеумен бірге Зоробабылдың қолындағы өлшеуішті көргенде» «қуанады». Болмашы істер күнін менсінейтіндер, «өлшеуішпен» бейнеленген Уильям Миллердің тарихи ісін менсінейді. Олар Зоробабылдың қолындағы «өлшеуішті» көргенде қуанатындармен қарама-қарсы қойылған. Зәкәриядағы «өлшеуіш» — жіктелу туғызатын құрылыс тасы. Бір топ «өлшеуішті» менсінейді, өйткені олар Зоробабылдың қолындағы «өлшеуіштің» «сол жетеумен» бірге екенін көруден бас тартады. «Өлшеуішпен» бірге тұрған «жеті» деген сөз, Леуіліктер жиырма алтыншы тарауда «жеті рет» деп аударылған дәл сол еврей сөзі.

Содан кейін Зәкәрия оянған кезде әлгі екі куәгердің кім екенін білмейтінін қайтадан айтады. Сондықтан ол тағы да: «Мына екі зәйтүн ағашы не?» — деп сұрайды. Ол мұны тағы қайталап: «Өздерінен алтын майды ағызып шығаратын екі алтын түтік арқылы тұрған мына екі зәйтүн бұтағы не?» — деп сұрақ қояды. Сонда Жәбірейіл Зәкәрияның сұрағына тағы да сұрақпен жауап беріп, оны айқындай түседі: «Бұлардың не екенін білмейсің бе?» Зәкәрия бұған: «Жоқ», — деп жауап береді. Сонда Жәбірейіл: «Бұлар — бүкіл жердің Иесінің алдында тұратын екі майланған жан», — дейді.

Тарау Ғабриелдің Зәкәрияны ұйқысынан оятуымен басталады. Сондықтан Зәкәрия түн ортасында оятылатын қыздарды бейнелейді, әрі ол қыздар оянған кезде, Аян кітабының он бірінші тарауындағы екі куәгердің нені білдіретінін түсінуге деген аса зор ауыртпалықпен бейнеленеді. Киелі кітаптың барлық кітаптары Аян кітабында тоғысып, сонда аяқталады. Барлық пайғамбарлар бір-бірімен келіседі, өйткені Құдай абыржу мен шатасудың авторы емес. Барлық пайғамбарлар өздері өмір сүрген күндерден гөрі соңғы күндер туралы көбірек айтады.

Ғабриел Әліпби мен Соң принципін қолданып, Зоробабылдың ғибадатхананы салу ісін бастап та, аяқтап та шығатынын көрсетеді. Оның еңбегі басында іргетас тасын, ал соңында аяқтаушы тасты қою арқылы бейнеленген. Зоробабыл Миллериттер қозғалысын және Future for America қозғалысын бейнелейді.

Ғабриел Зәкәрияға ұсынатыны мынау: Түн ортасындағы айғайдың ісі, мейлі бірінші періштенің қозғалысында болсын, мейлі үшінші періштенің қозғалысында болсын, Киелі Рухтың күшімен жүзеге асырылады.

Олар көшеде өлі күйінде жатқанда, дүние олардың мәйіттеріне қарап қуанды; ал олар тірілгенде, дүние қорқып, ал олар қуанды. Олар қуанады, өйткені Зоробабылдың қолындағы сол «жеті есе» өлшеуіш тіктеуішті көріп тұр. Ол тіктеуіш — үстіне құрылыс салынатын тас, ол даналарды ақылсыздардан ажыратады.

Зәкәрия «жеті» демейді, ол «сол жеті» дейді. Олар шашырап кетудің екі мың бес жүз жиырма жылын да көреді. «Жеті» деп аударылған сөз Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауында «жеті есе» деп аударылған сол сөздің өзі, әрі ол Израилдің солтүстік және оңтүстік патшалықтарының екеуіне де түсірілген құлдықтың «қарғысын» білдіреді. Даниял кітабы «сол жетіні» алғашқы және соңғы қаһарлану ретінде айқындайды.

Уильям Миллер қалаған іргетас тасы — «жеті уақыт», ал үшінші періштенің қозғалысы қалаған маңдайша тас та — «жеті уақыт». Соңғы күндердегі Түн ортасындағы үндеудің оянуында «сол жетеуді» көргенде қуанатындар қымбатты мен арамның бөлінуі мен ажыратылуына куә болады. Қымбаттылар толық бірлікке келген сайын қуанады, ал арамдар екі алтын құбыр арқылы төмен құйылып келе жатқан майдың өздерінде жоқ екенін тым кеш біліп қалады. Бір топтың қуанышына себеп болатын ақиқат, көруге ынталы болғандардың бәріне көрінуге қолжетімді болса да, екінші топ үшін сүріну тасы болады.

Қалайша «жеті уақыт» 1856 жылы, Филадельфиялық адвентизм Лаодикеялық адвентизмге ауысқан кезде, бастауында сынаққа айналса, дәл солай «жеті уақыт» аяқталуында да қайтадан сынаққа айналады, дәл Лаодикеялық адвентизм Филадельфиялық адвентизмге ауысатын жерде. Бастаудағы сынақ 1863 жылы «жеті уақыт» жөніндегі Киелі кітап ілімін теріске шығарумен сәтсіз аяқталды. 2023 жылы аяқталуындағы осы сынақтан өте алмайтындар, Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» арқылы айқындалған ем талап ететін тәжірибені теріске шығарғандықтан, солай етеді.

Даниял кітабының алғашқы алты тарауының пайғамбарлық хабарын қарастыруды бастамас бұрын, Даниял кітабының “жеті уақытты” толықтай қуаттайтынын айқындау маңызды болды, өйткені төртінші және бесінші тараулар “жеті уақыт” туралы, әрі олар Аян кітабының он үшінші тарауындағы жердегі аңның екі мүйізінің басталуы мен аяқталуын айқындайды.

Келесі мақалада сол алғашқы алты тарауды қарастыруды бастаймыз.

«Даниялдың Құдайдан алған нұры, әсіресе, осы соңғы күндер үшін берілді. Ол Шинардың ұлы өзендері — Ұлай мен Хиддекел жағасында көрген аяндар қазір орындалу үстінде, әрі алдын ала айтылған барлық оқиғалар жақында жүзеге асады.

«Даниялдың пайғамбарлықтары берілген кездегі яһуди халқының жағдайын қарастырындар.

«Киелі кітапты зерттеуге көбірек уақыт бөлейік. Біз Сөзді тиісті дәрежеде түсінбейміз. Аян кітабы өзінде қамтылған өсиетті түсінуге бізге берілген үндеумен ашылады. “Осы пайғамбарлықтың сөздерін оқитын және тыңдайтындар, әрі онда жазылғандарды сақтайтындар бақытты”, — деп жариялайды Құдай, — “өйткені уақыт жақын”. Біз халық ретінде бұл кітаптың біз үшін нені білдіретінін түсінген кезде, арамызда ұлы бір жаңғыру көрінетін болады. Оны зерттеп, ізденуге бізге берілген өсиетке қарамастан, біз оның үйрететін сабақтарын толық түсінбейміз.»

«Өткен заманда ұстаздар Даниял мен Аянды мөрленген кітаптар деп жариялады, ал халық олардан теріс айналды. Көпшілікті бұл бөліктердің үстіндегі пердені көтеруден тосып келген оның сырттай құпия болып көрінетін жамылғысын Құдайдың Өз қолы Өз сөзінің осы бөліктерінен алып тастады. “Аян” деген атаудың өзі-ақ оның мөрленген кітап екендігі туралы тұжырымға қайшы келеді. “Аян” дегеніміз — маңызды бір нәрсенің ашылатынын білдіреді. Бұл кітаптағы ақиқаттар осы соңғы күндерде өмір сүріп жатқандарға арналған. Біз киелі нәрселердің қасиетті орнында пердесі алынған күйде тұрмыз. Біз сыртта тұрмауға тиіспіз. Біз ішке еруге тиіспіз, бірақ салақ, құрметсіз ойлармен де, асығыс қадамдармен де емес, қайта, қастерлеу мен Құдайдан қорқумен еруге тиіспіз. Біз Аян кітабының пайғамбарлықтары орындалатын уақытқа жақындап келеміз». Ministers-ге арналған куәліктер, 113.